

॥४॥ ५ ॥ विप्रः पुरोहितः ॥ ६ ॥ अभ्यालूनइदानीमस्माभिरानीतः पशुस्तवदुर्नयात् त्वत्पापवशात्तावकरक्षिणांप्रमादाच्च प्रनष्टइत्यन्वयः ॥ राजपापमाह ॥ अरक्षितारं
प्रजानामिति शेषः ॥ ७ ॥ एतत्पशुनाशरूपं महत्पापश्चित्तं महतः प्रायश्चित्तस्य कारणं प्रक्रांतं कर्मयावत्प्रवर्तते प्रवर्तिष्यते तावत्ततः प्रागेव नष्टं पशुमन्विष्यान्तय तत्प्रतिनिधि
त्वेन क्रीत्वा नरं वा पशुमानयेत्यर्थः ॥ ८ ॥ सहस्रशो गोभिर्निष्क्रयभूताभिरित्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ सपुत्रेति ॥ स इति पृथक्पदं सौवरीषः ॥ भृगुतुंगं पर्वतशृंगविशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ तं

एवमुक्त्वा महातेजापुष्करेण महासुनिः ॥ तप उग्रंदुराधर्षतेपे मूलफलाशनः ॥ ४ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु अयोध्याधिपतिर्महान् ॥ अंवरी
पडति स्थातो यष्टुं समुपचक्रमे ॥ ५ ॥ तस्य वै यजमानस्य पशुमिद्रो जहार ह ॥ प्रनष्टं तु पशौ विप्रो राजानमिदमब्रवीत् ॥ ६ ॥ पशुरभ्या
लूतो राजन् प्रनष्टस्तव दुर्नयात् ॥ अरक्षितारं राजानं घ्नति दोषानरेश्वर ॥ ७ ॥ प्रायश्चित्तं महद्ध्योतन्नरं वा पुरुषर्षभ ॥ आनयस्व पशुं शीघ्रं
यावत्कर्म प्रवर्तते ॥ ८ ॥ उपाध्यायवचः श्रुत्वा सराजा पुरुषर्षभः ॥ अन्वियेपमहाबुद्धिः पशुंगोभिः सहस्रशः ॥ ९ ॥ देशाजनपदांस्तां
स्तान्नगराणिवनानि च ॥ आश्रमाणि च पुण्यानि मार्गमाणो महीपतिः ॥ १० ॥ सपुत्रसहितं तात सभार्यैरघुनंदन ॥ भृगुतुंगे समासी
न मृचीकं संददर्श ह ॥ ११ ॥ तमुवाच महातेजाः प्रणम्याभिप्रसाद्य च ॥ महर्षितपसा दीप्तं राजर्षिरमितप्रभः ॥ १२ ॥ पृष्ट्वा सर्वत्र कुशल
मृचीकं तमिदं वचः ॥ गवांशतसहस्रेण विक्रीणीपे सुतं यदि ॥ १३ ॥ पशोरर्थे महाभाग कृतकृत्योऽस्मि भार्गव ॥ सर्वे परिगता देशाय ज्ञि
यं न लभे पशुं ॥ १४ ॥ दातुमर्हसि मूल्येन सुतमेकमितो मम ॥ एवमुक्तो महातेजाः कृचीकस्त्वब्रवीद्वचः ॥ १५ ॥ नाहं ज्येष्ठं नरश्रेष्ठ विक्री
णीयां कथंचन ॥ कृचीकस्य वचः श्रुत्वा ते पां माता महात्मनां ॥ १६ ॥ उवाच नरशार्दूलमंवरीपमिदं वचः ॥ अविक्रेयं सुतं ज्येष्ठं भगवाना
ह भार्गवः ॥ १७ ॥

प्रसिद्धतपसमृचीकं इदं वक्ष्यमाणं वचो ब्रवीदिति शेषः ॥ यद्विक्रीणीपे तदा कृतकृत्योऽस्मि भवेयं ॥ यतो यज्ञियं यज्ञे पूर्वपरिकल्पितं पशुं
क्वापि न लभे ॥ १३ ॥ १४ ॥ इतः एतेषु सार्वविभक्तिकस्तसिः ॥ १५ ॥ कथंचन बहुनापि मूल्येन अनेनेतरयोरनुमतिः सूचिता अत्रतिषिद्धमनुमतमिति न्यायात् ॥ १६ ॥ १७ ॥